

ПОВІЛЬНИЙ І ВІДЕНСЬКИЙ ВАЛЬСИ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ПРОГРАМІ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ

Виникнення вальсу віносять до 70–х років XVIII століття. Своїм народженням вальс зобов'язаний багатьом танцям різних народів Європи. Зародився і розвинувся вальс на початку XIX століття у Відні, а потім став популярним і в цілому світі. У різних країнах цей “король” танців набув тих чи інших національних рис. Так з'явилися англійський вальс, угорський вальс, вальс-мазурка та ін.

Жоден танець на може змагатися з вальсом у такій довгій і постійній популярності. У результаті розвитку музичної форми вальсу у 20-х роках XX століття в Англії з'явилися нові танці: вальс-бостон і повільний вальс. Вони стали “батьками” сучасного конкурсного повільного вальсу. Його ритм дуже приємний і легкий, оскільки на кожен рахунок виконують один-єдиний рух, якщо не враховувати різноманітних варіацій на базі основного руху. Музика в повільному вальсі має розмір 3/4, рахується “1”, “2”, “3” з акцентом на “1”.

Одна із старовинних фігур віденського вальсу – “флекер” – походить від примітивних альпійських народних танців Австрії та Німеччини. Протягом багатьох століть пари танцювали ці танці під три рахунки, повертаючись на місці й тримаючи один одного на близькій відстані.

У кінці XVII – на початку XIX століть ці танці перейшли в міста. І якщо в селянських дворах і тавернах рухи нагадували топтання на місці з підсакуванням, то тепер у великих танцювальних залах Відня пари граційно ковзали по паркету, що дозволило збільшити такт музики до 60–70 тактів у хвилину. Сьогодні нормою вважається 60 тактів у хвилину.

Музика вальсу прийднята та елегантна, а сам танець красивий, і за його виконанням дуже присмодно спостерігати. Серед творців чаруючих мелодій віденського вальсу були батько і син Штрауси, Легар, Вальдейфельд, а також інші відомі композитори, серед яких Шуберт, Шопен, Берліоз, Чайковський, Сибеліус, Вебер, Равель та ін.

Цей танець, що має найменшу кількість фігур, виконують на конкурсах. Є кілька різновидів віденського вальсу, який у народі називають “фігурним вальсом”. Кожен різновид має свій набір фігур, але на конкурсах бальних танців їх, як правило, пари не виконують. Тому розглянемо фігури, які за бажанням ви успішно можете виконувати на будь-якому конкурсі бальних танців.

Музика віденського вальсу дуже схожа на музику повільного вальсу з одною відмінністю – вона в два рази швидша. Якщо темп музики в повільному вальсі приблизно 30–32 такти в хвилину, то у віденському він рівний 60 тактам у хвилину.

Основний ритм: “раз”, “два”, “три”, з акцентом на пешій долі.

Вихідне положення: у віденському вальсі вихідне положення таке ж саме, як і в повільному вальсі.

Навчання танцю є активним творчим процесом. Долаючи труднощі, тренуючи тіло і засвоюючи лексику танцю, людина пізнає красу танцювальної творчості. Для удосконалення майстерності потрібні щоденні тренування і відпрацювання рухів, вивчення танцювальних фігур і техніки їх виконання.

Література:

1. Голдріч О. Хореографія : [посібник з основ хореографічного мистецтва та композиції танцю] / Олег Голдріч. – Л. : Край, 2003. – 177 с.
2. Денні Г. Всі танці / Гі Денні, Люк Дассвіль. – К. : Музична Україна, 1983. – 342 с.
3. Поляков С. С. Основы современного танца / С. С. Поляков. – Ростов н/Д: Феникс, 2005. – 80 с.
4. Роман с танцем / [сост. М. Ю. Ерёмина]. – СПб : ООО ТФ “Созвездие”, 1998. – 252 с.
5. Стриганова В. М. Современные бальные танцы / В. М. Стриганова, В. И. Уральская. – М., 1982. – 288 с.